

После вишенедељних протеста око спорних избора одржаних у августу у Белорусији, инаугурација Александра Лукашенка је ипак одржана - на тајној церемонији.

Церемонија се обично најављује унапред као велики државни догађај, нарочито када се инаугуришу аутократе попут Лукашенка, “последњег европског диктатора”. Ипак, ова инаугурација није званично најављена, па је церемонија у Палати независности у Минску, била изненађење за целокупну јавност.

„Ставивши десну руку на Устав, Александар Лукашенко је положио заклетву“, објавила је државна новинска агенција Белта.

Иако је Лукашенкова портпаролка на претходне упите медија да ли ће и када бити одржана инаугурација говорила да ће, јасно, јавност бити правовремено о томе

обавештена, ипак се све одиграло у тајности.

У преподневним часовима, прво су белоруски медији објавили да је центар Минска затворен. Потом су објављене и фотографије колоне возила са Лукашенко и пратњом, који су пристизали у палату. И онда је одјекнула вест да је Лукашенко положио заклетву – започевши тако свој шести мандат.

Према закону, “заклетва председника мора да буде преношена на телевизији и радију”, али Лукашенко је одавно човек који не мари много за закон. Ипак, белоруска опозиција на челу са својом лидерком у егзилу, Светланом Тихановском, могла би да пронађе зрно утехе у оваквом сплету догађаја: многи страни медији с правом су оценили да се овако, као Лукашенко, не понаша владар који се осећа сигурно и стабилно.

Напротив, у тајности се инаугуришу аутократе и диктатори који осећају колико им се престо дрма, да само што нису с њега збачени, и у очају мисле да ће једно полагање заклетне тога да их спасе.

Медији у Белорусији цитирали су део Лукашенковог говора на инаугурацији, у којем је поручио да неће бити могућа “револуција у боји”, а потом и да он “не може” и “нема право” да напусти Белорусе због њихових судбина, деце и којечега. Истина, тај говор је деловао као да се Лукашенко скренуо с ума и живи у некој паралелној стварности – политичкој макар – у којој народ Белорусије заправо жели да он њиме доживотно царује, а опозиција је, баш како он каже, обична група плаћеника Запада и криминалаца.

Операција самоинаугурација

Члан председништва Координационог савета белоруске опозиције, бивши министар културе Белорусије Павел Латушко оценио је ово као “Лукашенкову операцију самоинаугурацију”, и иронично упитао – па где су сви усхићени грађани који га подржавају? Где је дипломатски кор?

“За нас, грађане Белорусије, за светску заједницу, он је сада нико. Несрећна грешка историје и срамота цивилизованог света”, поручио је Латушко.

Истина, да Лукашенко верује у својих 80 одсто освојених гласова које нико живи не признаје, не би кукавички скривао инаугурацију. Штавише, ако га се белоруска опозиција и бојала, више неће сада када је, како су неки аналитичари оценили, немогуће говорити о било каквом достојанству и некога позивати на фер борбу.

